

Traktaten maatte anses for velegnet til yderligere at underbygge Respekten for Redeligheden i Danmarks Neutralitetsvilje, men den ophævede ikke alle Betænkeligheder ved vort Medlemsskab i Folkenes Forbund.

Oluf Pedersen (D. R.) betragtede Forslaget som Udtryk for en Fastholdelse af Danmarks ubetingede Neutralitet og en ny Fordømmelse af Krig som Middel til Løsningen af Strid Landene imellem.

Frits Clausen (N. A.) var enig med Hartel i, at der efter Afslutningen af denne Pagt var endnu mindre Grund for os end nogen Sinde før til at forblive i Folkeforbundet. Tyskland havde her klart tilkendegivet sin gode Vilje til at opnaa et godt Naboskab med os Danske og vist, at Adolf Hitlers nye Tyskland ikke nærede aggressive eller uvenlige Hensigter over for Danmark, heller ikke i Grænsespørgsmaalet. Vi maatte derfor ogsaa have Pligt til at vise en lignende Vilje paa de Omraader, hvor vi har vor Styrke, nemlig paa det folkelige og kulturelle Omraade, og sørge for, at Forholdet mellem Nationaliteterne i folkelig Henseende blev saa godt som muligt. — Taleren tilføjede, at den foreliggende Ikke-Angrebspagt »giver ogsaa os Danske Retningslinier i militærpolitisk Forstand, idet vi nu har faaet en virkelig Grundlag for den Forsvarsrevision, som alle Partier med Undtagelse af Det radikale Venstre er enige om skal foretages«.

Jens Møller (Sl. P.) haabede, at Traktatens Afslutning vilde medføre en yderligere Afspænding i Grænselandet, men han var klar over, at den Aand, der fra begge Parter var nedlagt i Traktaten, maatte trænge ind i det danske Folks Bevidsthed, for at Traktaten kunde faa den tilsigtede Betydning. Efter Talerens Mening vilde det bidrage hertil, hvis Udenrigsministeren tog Spørgsmaalet om Frigørelse fra Folkeforbundet op til Overvejelse, og hvis Regeringen stræbte efter en udvidet økonomisk Forbindelse med Tyskland, selvfølgelig uden at vor Eksport til England berørtes heraf; særlig pegede Taleren paa Nødvendigheden af en Clearing-Overenskomst med det tyske Rige angaaende Muligheden for Transfer af en Del af Arbejdsfortjenesten for de Syd for Grænsen beskæftigede Arbejdere fra Nordslesvig.

Aksel Larsen (D. K.) fandt det yderst beklageligt, at Rigsdagen først fik Lejlighed til at drøfte Sagen, efter at Traktatforslaget var udarbejdet og underskrevet, og han ventede oplyst, hvorfor Udenrigsministeren ikke havde taget Ordet under den storpolitiske Debat ved Tillægsbevillingslovens 3. Behandling. Han spurgte ogsaa, om Regeringen ikke mente, at den betraadte Vej førte til Danmarks Isolering fra det øvrige Norden, om den finsk-sovjetrussiske Ikke-Angrebstraktat kunde anføres som Parallel, om, hvilken Garanti der var for